



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 35. Disciplinæ decreta in Conventu Possiacensi condita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Societatem attrahere, vel recipere possint, nec novas condere Constitutiones, vel jam conditas, atque a Conventus Secretario subscribendas immutare, aut corrigere ipsis integrum relinquatur.

Sæcul. XVI.
A. C. 1561.

§. XXXV.

*Disciplinæ decreta in Conventu Possi-
fiacensi condita.*

Insuper Possiacciensis Conventus Prælati alia quædam disciplinæ Ecclesiasticæ decreta in variis Regni Diæcesibus observanda condidere, quorum primo circa Episcoporum promotionem sanciebatur, ut nomen illius, qui a Rege ad aliquem Episcopatum nominandus esset, valvis Capituli Ecclesiæ Cathedralis, vel in aliis locis affigatur, ut quilibet declarare possit, an in illo quidam reperiantur nævi, ob quos ad tam sublimem dignitatem inhabilis foret: præterea statutum, quod inculpatæ vitæ fama clarus existat, & in Capitulo fidei professionem præsentante suo Metropolita emittat, postea vero Papæ literas, quibus Episcopatum obtinuit, acceptet: si ex adverso testes contra eum deponerent, tunc Regi liberum erit, ad hunc Episcopatum, prout bene visum fuerit, alium nominare: de cetero autem Episcopi ex legitimo connubio na-

Sæcul. XVI. ti triginta annorum sint, necnon intra
A.C. 1561. femestre, quod a die electionis a sacra
 Sede obtentæ computetur, ab Archi-
 episcopo, & duobus, vel tribus Provin-
 ciæ Episcopis, si Archiepiscopus advoca-
 ri nequiret, inaugurentur.

Alterum decretum de Residentia a-
 gens Archiepiscopis, atque Episcopis in-
 junxit, ne a suis Diocesibus abessent,
 sed potius in præcipua urbe sua, quan-
 tum fieri poterit, sedem suam figant: si
 vero ultra trimestre absentes fuerint,
 de sua absentia Metropolitanæ, si autem
 ipsimet sint Archiepiscopi, tunc vicini-
 ori Episcopo rationem reddant: præte-
 rea admonebantur, ut sacræ Scripturæ
 studio incumbant, ac Dei Verbum po-
 pulo suo annuntient vel per se, vel per
 Viros sana doctrina claros, atque huic
 muneri digne obeundo idoneos: Epif-
 copalia tamen munia per seipsos exer-
 ceant, nec Episcoporum Suffraganeo-
 rum opera utantur, neque etiam pro lite-
 ris, quas vocant, dimissoriis quicquam
 accipiant, eas autem soli Episcopi titu-
 lares, vel Capitula Sede vacante pos-
 sint duntaxat concedere iis, qui curata
 habent beneficia, ita tamen, ut intra
 annum sacris Ordinibus initientur. Pa-
 riter Episcopi Diocesese suas lustrent, ac
 singulis annis Synodos celebrent, &
 quolibet triennio Archiepiscopi Provin-
 ciale

ciale Concilium convocent: insuper E-
 piscopi unacum quatuor Canonicis Se-
 nioribus exemptorum causas dijudi-
 cent, curatis autem a casibus reservatis
 absolvendi facultas detur: de cetero
 omnes libri typis imprimendi Autho-
 ris, & typographi nomen præferant,
 sintque Episcopi jussu approbati. De-
 nique Basileensis Conventus decretum
 circa excommunicationes fuit innova-
 tum, sancitumque, quod duntaxat pro-
 pter graves causas, ac nonnisi præ-
 missa trina monitione anathemata pro-
 nuntiari valeant, Regisque patrocinium
 imploretur, ut illos, qui per integrum
 annum excommunicatione irretiti per-
 manebunt, ad carceres detrudi jubeat.

Sæcul. XVI.
 A.C. 1561.

Tertium decretum agit de dignita-
 tibus, & Personatibus, qui nonnisi ido-
 neis conferantur subditis, dummodo re
 ipsa illius Ecclesiæ, cujus sunt dignita-
 tes, Canonici existant, iique saltem vi-
 ginti annos nati residere teneantur: Ar-
 chidiaconi vero exacte suas peragant
 visitationes, quibus absolutis rationem
 reddant Episcopis, atque ad eos majo-
 ris momenti causas remittant, quin ipsi
 censuras Ecclesiasticas infligere valeant.

Quarto decreto, quod Canonicos
 concernit, illis octodecim annorum æ-
 tas præscribitur, atque residere jubentur,
 exceptis junioribus, si adhuc in qua-
 dam

Sæcul. XVI.
A.C 1561.

dam Universitate studiis vacaverint: porro Cathedralis Ecclesiæ Theologi suas prælectiones, quibus Canonici assistant, accurate habeant: cum vero juvenes hi Canonici vigesimum ætatis annum attigerint, sacris Ordinibus initientur, ac singulis diebus Dominicis, festisque solemnioribus, ut populo pietatis suæ exemplum præbeant, sacram Synaxin in solemniori sacro recipiant, & Curati suarum Parochiarum possessionem non adeant, nisi prius ab Episcopo, & senioribus Canonicis fuerint examinati, atque approbati: Ceterum hi, qui ex Sedis Apostolicæ privilegio ad beneficia curata vocantur, hisce gratiis non utantur, nisi prius illas exhibuerint Episcopo, qui de æquitate causæ judicet, simulque, an ejusmodi privilegia in Episcopi præjudicium non cedant, pronuntiet: intra annum autem Parochi sacrum Presbyteratus Ordinem recipiant, atque diligenter resideant, & frequenter etiam sacris operentur, nihilque pro Sacramentorum administratione recipiant, nec non suo gregi Evangelium explicant, modumque orandi edoceant.

Quintum decretum pro Sacerdotio viginti quinque annorum ætatem assignat, præcipitque, ut exhibeatur vel beneficii, vel patrimonii titulus, Episcopus

copus tamen illis, quibus sacros Ordines confert, Ecclesiam, vel locum pro exercendis ordinis sui functionibus assignare teneatur: si vero hunc locum absque ejus consensu dimitterent, interdicto subjaceant.

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

Sextum decretum respicit Monachos, quorum Professioni decimus octavus, Religiosarum vero Virginum decimus sextus ætatis annus præscribitur: jubentur quoque Abbates, & Piores monasteria lustrare, atque in Regularis, & Monasticæ disciplinæ studium inquirere, Monachosque corrigere: Episcopi vero corrigant ea, quæ doctrinam, aliaque crimina concernunt: iidem tamen tanquam Sedis Apostolicæ Delegati (*) illos quoque, qui nulli Superiori

(*) Cum Continuator Synodum Tridentinam in Galliis non fuisse receptam licet perperam asserat, mirum plane videtur, quomodo Franciæ Episcopi Sedis Apostolicæ delegatorum auctoritate pollere potuerint, cum tamen idem Continuator referat, quod prima vice in Concilio Tridentino a Papa Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati fuerint instituti: certe Possiacensis Conventus hanc prærogativam suis Episcopis attribuere haud poterat, quapropter haud temere conjici potest, quod Continuator pleraque decreta in suo

cere-

Sæcul. XVI. riori subjacent, visitent. Denique in fi-
A. C. 1561. ne hujus Decreti Monachis studium, &
 Religiosis Virginibus clausuræ custodia
 commendatur.

In septimo decreto Abbates, & Prio-
 res Commendatarii saltem infra seme-
 stre, postquam hæc beneficia obtinue-
 rint, sacros Ordines recipere jubentur,
 atque media anni parte in suis benefi-
 ciis residere, vitamque regularem du-
 cere, ac Religiosam disciplinam ibidem
 conservare admonentur: insuper Ordinis
 Superiorem eligendi jus illæsum ser-
 vatur, ac statuitur, ut in quolibet Ordine
 quatuor dentur Abbatix, quæ tan-
 tum a Regularibus possideantur.

Cetera decreta nil nisi præcepta
 quædam circa Divinum Officium, Ec-
 clesiæque ritus continent, simulque pro-
 hibetur, ne sub sacro solemnibus Missæ pri-
 vatæ dicantur, aut Concio habeatur:
 Sacerdotes vero monentur, ut sese, prius-
 quam Altare accedant, probe disponant,
 exacte Sacrificii verba pronuntient, ac
 cum gravitate & decentia ritus pera-
 gant: cantilenas quoque alias, quam
 hymnos, & sacra Cantica ad organorum
 pulsum

cerebro fabricaverit ad ostentandum reformatio-
 nis studium, præcipue cum nullum omnino
 Authorem referat, nec Thuanus, vel alii Scri-
 ptore de hisce decretis mentionem faciant.

pulum decantare prohibentur, ac insuper sancitur, ut Officii Ecclesiastici Codices emendentur, & corrigantur, nec in Sodalitatibus convivia, festaque instituantur. Denique præcipitur, ut omnes superstitiosi usus aboleantur, populusque moneatur, quod sacræ imagines ex se ipsis nulla polleant virtute, sed in Ecclesia ideo duntaxat exponantur, ut Christi Domini, ac Sanctorum memoriam refricent: de cetero autem solus Deus sit adorandus, Sanctique velut ejus Amici sint honorandi: eapropter etiam statutum, ut Imagines, quæ quicquam aut indecens, aut risu dignas, vel commentitias historias repræsentant, penitus ab Ecclesiis eliminantur.

§. XXXVI.

Fidei professio ab eodem Conventu stabilita.

Absolutis hisce decretis annectebatur Fidei Professio hujus tenoris: „Firma fide credimus, ac profitemur, quod verum Christi Corpus, verusque Sanguis realiter, & transsubstantialiter sub speciebus panis, & vini per virtutem Verbi Divini prolati a Sacerdote, qui solus est Minister ad hoc juxta Christi Domini legem ordinatus, præsens sit: fatemur etiam, quod Veteris, & Novi Testa-

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.